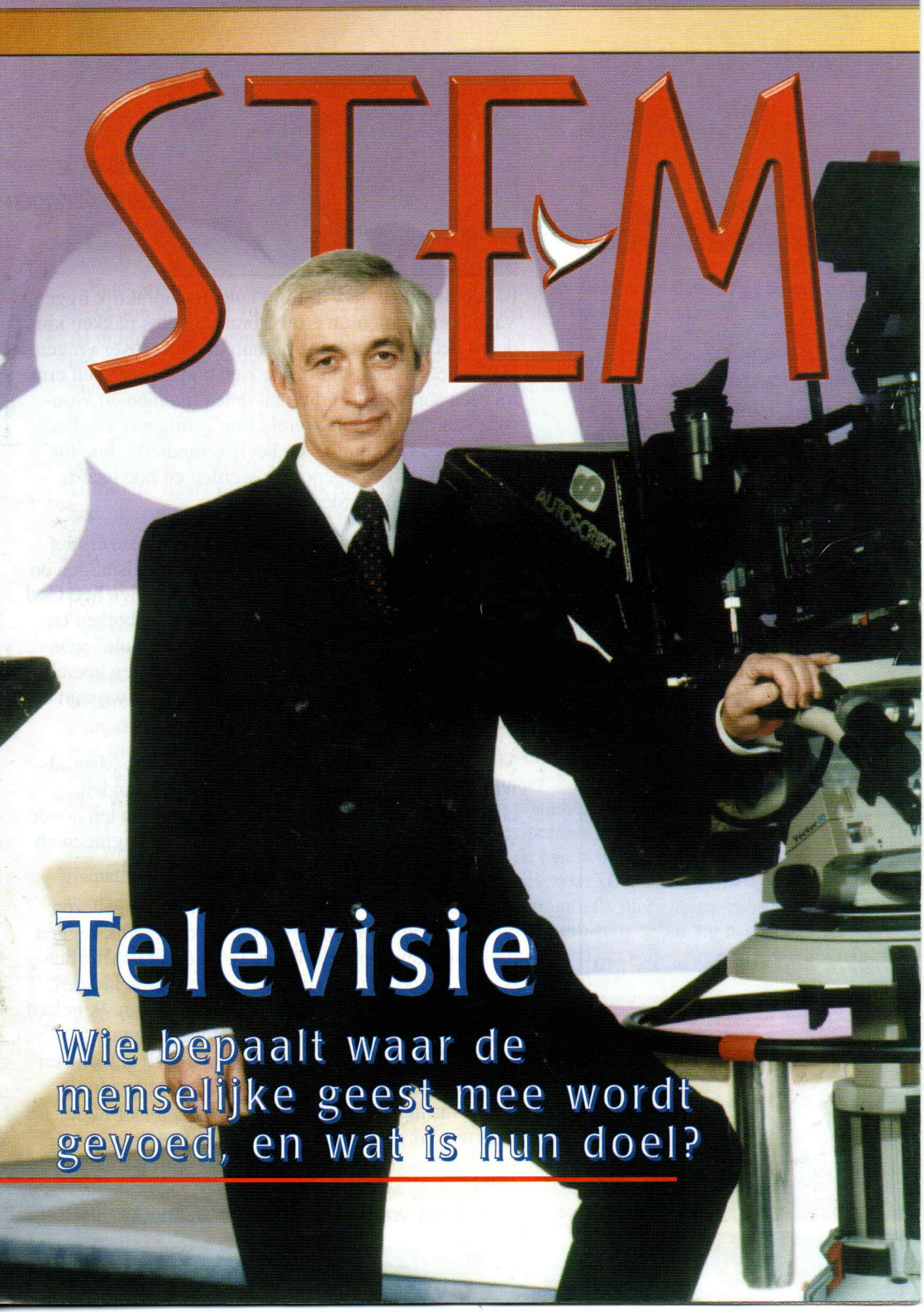

STEM

A man with grey hair, wearing a dark suit, white shirt, and patterned tie, stands next to a large, complex microscope. The microscope has a black body with 'AUTOSCRIPT' written on it. The background is a light purple wall with faint, stylized white shapes. The word 'STEM' is written in large, red, 3D block letters at the top.

Televisie

Wie bepaalt waar de
menselijke geest mee wordt
gevoed, en wat is hun doel?

Nationale veranderingen 2

Televisie 3
Tony Brill

Het antwoord 5
Claudio Cavalieri d'Oro

Contactadressen 6

Bedrog 7
Vincent McCann

Stem bestellen 12

Belangrijk 13

De toekomst 14
Franz Kren

Geld nodig 16
Paul Burns

Geen religie 17
David Hopper

Wie zijn wij? 19

Nationale veranderingen

Ik heb het blad *Stem* in mijn tandartsenpraktijk liggen. Vaak hoor ik mensen erover praten. Soms pakken kinderen het en ik hoor hoe zij hun ouders erover vragen. Het is heel interessant om te zien hoe de verhalen erin mensen aanraken. In dit blad delen mannen en vrouwen van over de hele wereld hun getuigenis van hoe de levende God hun leven heeft veranderd – hoe bitterheid en pijn weggenomen werden en hoe haat is vervangen door liefde.

Als Franstalige Canadees moet ik zeggen dat er niet altijd veel liefde is geweest tussen de Engelstaligen en de Franstaligen in ons land. Ikzelf heb gezien hoe God de barrières tussen groepen mensen kan afbreken en hoe door Zijn kracht wonden, zelfs „nationale” wonden, kunnen genezen. Hij heeft me laten zien hoe al die jaren van strijd littekens achterlaten, en wij zijn er het slachtoffer van geworden.

Mijn volk is niet volmaakt, dat weet ik wel. Maar als wij, maar ook etnische groepen in andere landen, elkaar beginnen te vergeven, kunnen dingen ten goede veranderen. Natuurlijk, er zullen altijd uitdagingen en verwondingen zijn, maar er is een antwoord.

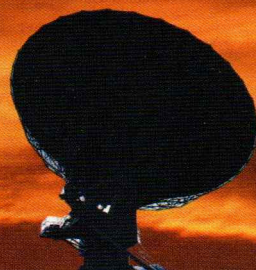
God wil die verwondingen uit het verleden genezen en ons liefde voor elkaar geven. Ik kan eerlijk zeggen dat ik nu van mijn land houd. Door de FGBMFI heb ik veel goede Engelstalige Canadezen leren kennen, en ik heb allen in mijn land leren liefhebben. Ik geloof dat dit een belangrijk deel van het werk van de FGBMFI is – bevolkingsgroepen die zich gewond en verworpen voelen, weer bij elkaar te brengen in de liefde van Jezus, niet alleen in Canada, maar in de hele wereld.

Jacques Philibert
Nationaal voorzitter FGBMFI Canada

Televisie

Tony Brill, Tyne & Wear, Engeland

Een carrière bij een commercieel televisiestation heeft me 14 jaar bezighouden. Al die tijd was ik een „intellectueel” christen en probeerde ik op een of andere manier mijn best te doen om Gods genade te bereiken. Ik las in de Bijbel en trachtte een logische manier te vinden om mijn geloof uit te oefenen. Ik was bezig op te klimmen naar hogere functies in het bedrijf, een van de grote onafhankelijke televisiestations in Engeland, en uiteindelijk werd ik directeur van het facilitaire bedrijf.

Ik besteedde er veel tijd aan om met mijn vrouw over het christelijk geloof te discussiëren. Zij stond meer open om over Jezus te horen. Op een dag nodigde onze buurman, die erg vriendelijk was, ons uit voor een diner van de Full Gospel Business Men's Fellowship International (FGBMFI). We gingen mee, en het was een fijn diner. Die avond zagen we voor het eerst iets waarvan we later hoorden dat het „charismatisch christendom” heette. Ik genoot van de bijeenkomst. Ik dacht dat ik christen was. Volgens mij was Jezus een van de fijnste mensen die ooit op de aarde hebben rondgelopen.

De volgende maand gingen we er weer heen. Deze keer voelden we ons er meer bij betrokken en waren we meer ontspannen. De derde keer dat we erheen gingen, was er een Amerikaanse spreker. Terwijl hij zijn getuigenis gaf, kwam de Geest van God sterk over mijn vrouw. Zij was geheel overweldigd door de aanwezigheid van de Heilige Geest. Ik was ontzettend verbaasd.

Ik kon niet ontkennen dat er iets met haar gebeurde. Tenslotte gingen we naar huis. Zij sprak en ik luisterde. Ik weet dat het als een cliché klinkt, maar de schellen begonnen me van de ogen te vallen. Ik stelde me open voor de Heilige Geest. We gingen weer naar een FGBMFI-bijeenkomst, en binnen twee maanden werd ook ik een „overtuigd christen”.

Wat vooral van invloed op mij was, was de onmiskenbare verandering van mijn vrouw. Zij had een nieuw soort vrede. Het was het verschil tussen geloven of hopen... en weten. Zij *wist* het nu; het was niet langer een kwestie van hoop of zelfs van geloof. Sinds de tijd dat we ons leven aan Jezus gaven, werd het leven ontspannen. Ik wist dat we in de juiste richting gingen.

Ik ben nu directeur van *Christian Channel Europe*, een televisiestation dat zich uitsluitend erop toelegt het evangelie te verspreiden over Europa, en uiteindelijk over de hele wereld. Ik ben bij mijn vorige werkgever weggegaan toen ik een beleid en programma's bleek te moeten accepteren die indruisten tegen mijn christelijke overtuiging. Dat was geen gemakkelijke beslissing, maar ik voelde dat ik een keuze moest maken. Nadat ik die stap in geloof had genomen, werd ik gevraagd voor een baan bij Christian Channel. Die aanbieding kwam precies op tijd.

We hebben een dynamische programmering, dagelijks van 5.00 uur tot 12.00 uur. Dat is zeven uur programma's per dag, die we samenstellen uit het beste christelijke materiaal dat in de hele wereld te krijgen is.

We hebben plannen om 24 uur per dag te gaan uitzenden, en uiteindelijk zelfs op acht kanalen met christelijke programma's.

Met onze satelliet kunnen we bijna 400 miljoen mensen in meer dan 24 landen bereiken. Bovendien moedigen wij kabel-exploitanten aan onze beelden over te nemen. In ongeveer 120 Europese steden zitten we nu op de kabel. Momenteel werken we samen met de FGBMFI om een programma te produceren speciaal voor ons Europese publiek. U kunt zich voorstellen dat christelijke TV vaak een hele stap in geloof is. Met Gods hulp komen we er financieel uit. Eventuele winsten worden gebruikt om onze programma's uit te breiden.

Een prachtig voorbeeld van Gods voorzienigheid zijn onze studio's. Zij zijn een paar jaar geleden gebouwd voor een filmmaatschappij die ermee opgehouden is. Toen Christian Channel naar Noord-Oost-Engeland verhuisde, hadden we zelfs geen idee van het bestaan van die gebouwen. We

waren verrukt toen we ze ontdekten en de prijs gunstig bleek te zijn.

In de loop der jaren heb ik gemerkt dat de Heer God de beste bedrijfsadviseur is. Als Hij aanwijzingen geeft, werkt het altijd. Meer nog, Zijn principes en integriteit van rentmeesterschap, beginselvastheid en liefde werken goed in het management. Als we het evangelie toepassen in ons management, levert dat positieve vrucht en zet het ons vrij van zorgen en lasten. God leidt ons tot het beste gebruik van onze gaven. Wat moeten we doen? Neem een simpele stap in het geloof en geef je problemen aan God, die onze talenten gebruikt om Zijn oplossing te bewerkstelligen.

Een voorbeeld. Toen ik voor de commerciële televisie werkte, kreeg ik de zeer onpopulaire opdracht om de arbeidsvoorwaarden voor ca. 1000 personeelsleden te herschrijven. Ik geloof niet dat ik die last alleen had aangekund. Elke avond gaf ik het aan God en vroeg Hem om Zijn hulp. Veel mensen kwamen bij me vanwege mijn

manier van werken; zij wisten dat ik christen was. Over je geloof praten is één ding; maar als je dat gedaan hebt, houden ze je in de gaten. Toen ik deze resultaten zag, groeide mijn vertrouwen in God. Steeds als ik Hem nodig had, was Hij er om mij te helpen.

Een vraag die mij vaak wordt gesteld, is: „Hoe kan ik Gods stem herkennen?” Ik heb ervaren dat wanneer je Hem eert en Hem je problemen duidelijk voorlegt, Hij eerst tot je hart spreekt, maar dan gebeurtenissen laat plaatsvinden die absoluut duidelijk maken wat je moet doen. Als het u net zo vergaat als mij, zult u als u Hem gehoorzaamt, vanzelf de juiste beslissing nemen, in plaats van de veilige beslissing.

Dat wil niet zeggen dat het altijd gemakkelijk is. Mijn beslissing om mijn baan bij dat commerciële televisiestation op te zeggen, voelde bijna als een echtscheiding. Ik had daar twintig jaar gewerkt en had daar als het ware mijn wortels liggen. Ik kende de mensen en voelde me verantwoordelijk voor hen. Ik heb hen door problemen heen geholpen en ben met hen blij geweest met hun overwinningen. Het was alsof ik een stuk van mezelf afsneed, maar ik wist dat het de juiste beslissing was.

Toen ik zonder werk zat en niet wist wat ik doen moest, nam ik het eerste aan dat op mijn weg kwam. Het was een mogelijkheid om anderen te helpen. Men bood mij aan om mee te gaan met een transport met geneesmiddelen naar Roemenië. Het was kort na de val van het communisme. Daarginds merkte ik dat mijn geloof slechts een schaduw was van wat ik bij die mensen zag. Zij hadden hun geloof behouden door al die duistere jaren van onderdrukking. Toen ik daarover nadacht, realiseerde ik me dat wat wij hun gaven eigenlijk beschamend weinig was.

Toen ik weer in Engeland terug was, werd mij geheel onverwachts een baan aangeboden bij een ander televisiestation, zonder sollicitatiegesprek. Zij hadden over mij gehoord, en ik had meer respect afgedwongen vanwege mijn houding ten opzichte van het personeel. Toen ik daarover nadacht, realiseerde ik me dat mijn werkgever heel goed met mij af is, want met mij krijgt hij God – mijn Adviseur – en God heeft mij nog nooit in de steek gelaten. Hoewel Zijn timing wel eens „interessant” is, is Hij er altijd als ik Hem nodig heb. ●

Het antwoord

Claudio Cavalieri d'Oro, Milaan, Italië

Er is iets wonderlijks gebeurd. Mijn vrouw en ik hebben de doop in de Heilige Geest ontvangen. Ik had gebeden dat al mijn medewerkers zich aan Jezus Christus zouden overgeven. Sindsdien hebben drie medewerkers en mijn bedrijfspartner de doop in de Heilige Geest ontvangen. Anderen, die eerst niet zoveel belangstelling voor gebed hadden, staan er nu verrassend voor open. Ze zijn allemaal veranderd en raken steeds meer geïnteresseerd in wat God doet. Als we nu een bedrijfsvergadering hebben, nemen we de tijd om over God en Zijn liefde te praten, en niet over problemen. De Heer is getrouw, en geen gebed blijft onverhoord. ●

FGBMFI HEEFT EEN CHAPTER BIJ U IN DE BUURT

We zitten momenteel in meer dan 150 landen ter wereld.

Nederland

Nat. voorzitter: I. van der Zee, tel. 035-6023222 • **Secretariaat:** H. Hahn, Braak 48, 5501 DK Veldhoven; tel. 040-2300161, fax 040-2300163; e-mail: Ir.H.Hahn@wxs.nl • **Admin. en distrib.:** J. de Jong, Rubensstraat 22, 3351 JV Papendrecht; tel. 078-6152725; bankrekening: Postbank 187344, t.n.v. FGBMFI Nederland, Papendrecht • **Internet:** <http://www.wxs.nl/~hhahn/fgbnl/fgbnl00.htm> • **Almelo:** L. Kerklaan, tel. 0548-614675 • **Amsterdam:** H. van Diest, tel. 0341-419827 • **Deltachapter (Zeeland), Drechtstreek:** zie Rotterdam • **Eindhoven:** H. Hahn, tel. 040-2300161 • **Groningen:** J. Roffel, tel. 0594-212747 • **Den Haag:** J. van Bijsterveld, tel. 070-3253184 • **Naaldwijk:** J. Westra, tel. 0174-416643 • **Roermond:** Th. Bovend'Eerd, tel. 0475-486621 • **Rotterdam:** H. Duynisveld, tel. 010-4422860 • **Zoetermeer:** D. Breugem, tel. 010-5117032 • **Overige plaatsen:** I. van der Zee, tel. 035-6023222

België

Nat. voorzitter: Donato Anzalone • **Admin. en distrib.:** 02-390-92-98 - E-mail: Anzalone@ibm.net
Brussel (Europ. afd., F): Simon Boen, tel. 03-2817337 • **Brussel (F):** H. Mutshipai, tel. 02-390-92-98 • **Brussel (E):** Carl Walker, tel. 02-3804954 • **Charleroi (F):** Richard Van Waesberghe, tel. 02-6332147 • **Comines (F):** Yves Laevens, tel. 056-559017 • **Izegem (N):** Rik Van Neste, tel. 051-306983 • **Kortrijk (N):** Frans Van de Kerckhove, tel. 056-220020 • **Liège (F):** François Deschamps, tel. 087-338743 • **Mons (F):** Raoul Richez, tel. 065-653089 • **Mouscron (F):** Jacob Kalemba, tel. 056-840325 • **Namur (F):** Philippe Guns, tel. 082-613667 • **Nord Jeunesse (F):** David Degreef, tel. (0033)320660857 • **Saint-Ghislain (F):** Roger Diku Kapotho, tel. 065-347552 • **Saint-Vith (D):** U. Ney, tel. 0049-65642779 • **Torhout (N):** Raf De Puydt, tel. 051-726237 (N = Nederlandstalig, F = Franstalig, D = Duitstalig, E = Engelstalig)

Andere landen!

Inlichtingen: FGBMFI Europa, Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België;
 e-mail: 100444.1300@compuserve.com • **Internet:** <http://members.aol.com/fgbmfi/info.htm>
 International Office, PO Box 19714, Irvine, CA 92623, (714)260-0700.

Technische vertalingen

van het Engels en Duits
naar het Nederlands

- Vakgebieden:
technische informatica,
natuurkunde, elektronica,
instrumentatie
- Levering op diskette, per e-mail of op papier
- Diverse bestandsformaten

Hahn Informatica

Braak 48
 5501 DK Veldhoven
 tel.: 040-2300161
 fax: 040-2300163
 e-mail: Ir.H.Hahn@wxs.nl
 web:
http://home.wxs.nl/~hhahn/hi_nl.htm

Vermogensplanning? Een goed advies?

bel 077-3983430
 of
 fax 077-3988596

C. Droog, Horst (Lb)

Bedrog - de leugen van de duivel

Vincent McCann, Birkenhead, Engeland

Boven: Vincent met een oude vriend. Er zijn tegenwoordig veel jongeren die tot bedrog en waanzin worden gebracht door wat eerst onschuldig lijkt. Dit verhaal laat zien dat je met God nooit de hoop kwijtraakt. **Onder:** De Anglicaanse kerk waar de eerste hulp vandaan kwam.

Vanaf mijn vroegste jeugd was ik geboeid door duistere dingen. In mijn tienerjaren voelde ik me wanhopig. Ik wist dat ik iets belangrijks in mijn leven miste. Door mijn belangstelling voor het ongewone kocht ik vaak boeken over paranormale verschijnselen. Ik vond een advertentie voor een boek over zelfverbetering. Ik bestelde het, omdat de advertentie beloofde dat het mijn leven revolutionair zou veranderen.

Toen het boek arriveerde, verbaasde ik me over sommige van de technieken die het aanpreef. De auteur beval bijvoorbeeld zelfhypnose sterk aan. Ik begon het stiekem in mijn slaapkamer in de praktijk te brengen, met een cassette recorder en een brandende kaars. Al gauw was het niet meer voldoende; ik smachtte naar iets dat dieper ging.

Ik vond andere advertenties en bestelde literatuur. Ik begon aan „witte magie” te doen. Ik stelde in mijn slaapkamer zelfs een occult altaar op. Op dat moment leek het nog onschuldig te zijn. Er kwam een nieuw gevoel van opwindning in mijn leven, met bovendien de mogelijkheid om de dingen naar mijn hand te zetten. Ik kleepte me in het zwart en kwam in de horrorwereld terecht. Hoewel mijn haar van nature al erg donkerbruin was, verfde ik het zwart, want ik wilde dat het *gitzwart* was.

Ik maakte beelden uit klei. Vele daarvan waren extreem grillig, zoals verwrongen en gepijnigde gezichten en gehoornde schepselen. Ik voelde me gedwongen dergelijke dingen te maken. Ik ver-

Vincent met zijn ouders

schaftte me zelfs een geitenschedel en hing die aan de muur. Tijdens de week-einden ging ik vaak naar een nachtclub in Liverpool, genaamd „Planet X”. Dat was een populaire ontmoetingsplaats voor mensen als ik met hun belangstelling voor duïsternis en occultisme.

Op een avond kwamen er twee dames langs die me vaak bekend voorkwamen. Ze vertelden dat ze familie waren van Nicky, een vroegere vriendin van me. Ze vertelden dat deze Nicky in een psychiatrisch ziekenhuis was opgenomen en naar mij gevraagd had. Het leek me het beste eens bij haar langs te gaan. Zij was erg teruggetrokken en nerveus. Ze was klein en knap en had een opvallend elfachtig uiterlijk en gitzwart haar. Net als ik voelde zij zich tot de horrorwereld aangetrokken en zij droeg veel zwart.

Nadat zij uit het ziekenhuis was ontslagen, ving er voor ons beiden een nieuw hoofdstuk in ons leven aan. Zij ging weer bij haar ouders wonen en ik begon veel tijd met haar door te brengen. Tenslotte ging ik bij haar in huis slapen. We hadden geen relatie. Zij wilde alleen maar iemand hebben die op haar paste.

Zij versterkte ook mijn belangstelling voor occultisme, en we beoefenden dat

samen. Tot mijn verbazing leek het wel of zij ineens een specialist daarin was geworden! Zij deed ook erg haar best om haar ouders duidelijk te maken dat ik daarin geïnteresseerd was.

Ik kon redelijk goed met Nicky's ouders overweg, en zij vertrouwden mij voldoende om mij het huis en de zorg voor Nicky toe te vertrouwen toen zij een keer een weekje met vakantie gingen. De avond dat zij vertrokken, zaten we in de keuken. De hele dag al had zij zich vreemd gedragen, maar dat had ik aan haar psychische problemen toegeschreven.

Niets had me kunnen voorbereiden op wat er toen ging gebeuren. Plotseling stond ze op en begon op en neer door de keuken te stappen, en het leek of ze anderen imiteerde. Ik dacht dat het gewoon haar manier was om een grap te maken en lachte er om. Maar ze ging door tot het niet leuk meer was, en ik hield op met lachen. Op een gegeven moment keek ze mij aan, en ik kon duidelijk zien dat ik niet meer tegen dezelfde persoon zat te praten.

Zij sprak met een mannenstem en haar hele persoonlijkheid was radicaal veranderd. De stem beweerde die van een geest te zijn die al sinds haar kinderjaren in haar woonde. Hij bedreigde mij dat ik niemand over zijn bestaan zou vertellen, en als ik dat toch deed, zou hij mij en mijn familie doden. Ik was doodsbang, en mijn instinctieve reactie was dat ik het huis uit wilde rennen. Maar tenslotte werd ik rustiger en stelde me in op deze nieuwe, ongewone situatie.

We zaten de hele nacht te praten. De geest verklaarde dat zijn aanwezigheid de oorzaak was van Nicky's psychische problemen. Hij vertelde ook dat het tijd werd dat hij haar moest haar verlaten en dat ik was „uitverkoren” om voor haar te zor-

gen. Op dat moment lag Nicky op de canapé. Ze sloot haar ogen en sprong vol energie overeind. Ze leek zich niet te herinneren wat er die avond was gebeurd. Ik was daarentegen uitgeput, zowel lichamelijk als geestelijk.

De volgende dag leek Nicky okay. Er gebeurde niets ongewoons, tot laat in de middag. We zaten in de woonkamer van het huis van haar ouders, toen zij mij plotseling aankeek. Haar gezicht zag er anders uit, en zij sprak met een inmiddels bekende stem. Ik zei: „Ik dacht dat je weg was gegaan.” „Ik heb gelogen,” antwoordde de stem.

Naarmate die week verder verliep, maakten steeds meer geesten zich aan mij bekend. Sommige waren vreemd en geheimzinnig, andere sterk en intimiderend, sommige op bepaalde momenten zelfs humoristisch. Ongeveer ieder denkbaar type persoonlijkheid leek tevoorschijn te komen. In grote tegenstelling tot Nicky's eerdere onwil om enige soort van relatie met mij aan te gaan, manifesteerde er zich enkele uren voordat haar ouders zouden terugkomen één bepaalde persoonlijkheid, die van plan leek mij over te halen tot perverse seksuele handelingen met haar. Toen ik weigerde, zag ik tot mijn grote angst hoe een nieuwe persoonlijkheid als het ware diep uit haar binnenste tevoorschijn kwam.

Plotseling sprong ze overeind en schreeuwde zo hard ze kon, terwijl er wit schuim uit haar mond liep. Ik was mijn hele leven nog niet zo bang geweest. Eerst viel ze mij aan, en toen rende ze het hele huis door en vernielde van alles. En toen, zo plotseling als hij gekomen was, verdween deze agressieve geest. Een rustiger persoonlijkheid nam het over en adviseerde mij het huis op te ruimen voordat haar ouders terugkwamen. Deze geest voor-

spelde dat zij binnen een paar minuten zouden terugkomen.

Tot mijn verbazing kwamen haar ouders inderdaad een paar minuten daarna terug, zoals voorspeld. Zoals te verwachten was, waren ze woedend. Ze waren goed voor me geweest, en het speet me heel erg voor hen dat ze, teruggekomen van vakantie, zo'n puinhoop in huis aantroffen. En alsof dat nog niet erg genoeg was, probeerde Nicky hun wijs te makend dat *ik* haar in de war gebracht had. Zij bleef tegenover hen ook mijn ongezonde belangstelling voor occultisme benadrukken.

Hoewel het ons toegestaan werd in hun huis te verblijven, waren we er niet echt welkom, hetgeen natuurlijk heel begrijpelijk was. We werden allebei met achterdocht bekeken, en Nicky leek er genoeg in te scheppen hen te kwellen met praatjes over mijn „slechte occulte krachten”. Haar ouders vroegen mij om naar huis te gaan, en er was natuurlijk niets ter wereld wat ik liever deed. We waren onwelkom in het huis van haar ouders, behalve om te eten en te slapen, en we brachten de daaropvolgende dagen voornamelijk door met door de stad te wandelen.

De ene geest na de andere openbaarde zich aan mij terwijl we door de straten liepen. Tenslotte dwongen Nicky's ouders ons het huis te verlaten, en we vonden een woonruimte aan zee. De verschillende geesten die door haar spraken, leken nooit op te houden mij te kwellen. Zelfs de hele nacht gingen ze door met hun onophoudelijke aanvallen op mij. Ik kreeg veel te weinig slaap en leek wel een zombie. Ik woog nog maar 48 kilo. Nicky daarentegen leek te floreren en werd steeds sterker.

Zo nu en dan stond Nicky mij toe naar mijn ouders te gaan, waarschijnlijk omdat we krap bij kas zaten en zij wist dat mijn moeder ons wat geld zou geven. Elke keer

zorgde zij ervoor dat ik wist wat ik tegen mijn ouders moest zeggen. Zij verzoon een verhaal voor me om uit te leggen waarom ik blauwe plekken in mijn gezicht had. Ik moest hen vertellen dat ik in elkaar geslagen was door een groep skinheads. Mijn moeder leek dat verhaal te accepteren, maar ik voelde dat mijn vader argwaan had.

Toen mijn vader mijn occulte boeken en andere voorwerpen vond, ging hij naar een plaatselijke Anglicaanse predikant en vertelde hem wat hij wist. De voorganger zei hem dat hij en zijn kerk voor mij zouden bidden en dat hij beschikbaar was als er verdere hulp nodig was. Hoewel mijn vader geen christen was, voelde hij dat bidden het enige was dat hij kon doen.

Mijn broer, Kevin, die belijdend christen was geworden, begreep ook niet wat er in mijn leven aan de hand was, maar hij wist dat ik in moeilijkheden zat. Hij en zijn vrienden begonnen ook voor mij te bidden.

Tijdens het volgende bezoek aan mijn ouderlijk huis werden veel gebeden verhoord. Nicky was boven in mijn slaapkamer en mijn vader vroeg mij discreet naar de keuken te komen. Hij vroeg me weer wat er aan hand was. Ik antwoordde met de gebruikelijke voorgekookte antwoorden. Hij zei dat hij me niet geloofde en legde plotseling een stapel occulte boeken op een stoel. Ik was sprakeloos. Hij verbaasde me nog meer door te zeggen: „Ik weet wie hier achter zit. Dat is de duivel, nietwaar? Hij is degene die jouw leven te gronde aan het richten is, en dat meisje spant met hem samen.”

Ik was geschokt door zijn woorden. Het was niet alleen de eerste keer dat iemand een dergelijk verband legde, maar dat ik dit van mijn vader moest horen, een man nooit over zulke dingen sprak, was een totale verrassing. Door de schok van zijn woorden bezweek ik, en het enige dat ik

kon zeggen, was: „Pa, je weet niet waar je in verzeild raakt.” Hij vertelde dat hij contact had met de plaatselijke predikant en dat die en zijn team bereid waren me te helpen.

Hij zei dat ik naar boven moest gaan en haar bezighouden, terwijl hij die dominee zou bellen. Hij ging vlug naar buiten om vanuit een winkel in de buurt te bellen, en ik liep naar boven, terwijl mijn hart bonste, overtuigd als ik was dat Nicky zou weten dat er iets was gebeurd. Toen ik mijn slaapkamer binnenkwam, stond zij voor een grote spiegel te dansen op de muziek van een rockgroep genaamd *The Cult*. Ik was bang en maakte me zorgen over wat er de volgende minuten zou kunnen gebeuren. Uiteindelijk keek ik naar buiten en zag mijn vader door het hek binnenkomen met een aantal mannen en een vrouw bij zich. Ik zei: „Nicky, mijn vader komt er aan met een paar mensen!” Onmiddellijk was zij op haar hoede.

Ik had dat nauwelijks gezegd of zij kwamen mijn kamer binnen, met mijn vader voorop. Die riep, terwijl hij naar Nicky wees: „Dat is ze, dat is die duivelse vrouw!” Een van de mensen zei tegen mij: „Ga jij naar de andere kamer, en jij (wijzend naar Nicky) blijft hier.” Ik ging met mijn ouders naar de kamer van mijn broer. Ik was nog steeds verschrikkelijk bang. Ik ging op het bed van mijn broer zitten, met mijn ouders aan weerskanten naast mij. Ik bad het enige gebed dat ik kende, het „Onze Vader”, of wat ik daarvan onthouden had sinds mijn schooltijd. Ik haalde de woorden door elkaar. Ik keek naar buiten en bad met iedere vezel van mijn ziel: „God, help me!”

Terwijl ik bad, weken buiten de duistere wolken uiteen, en de zon brak door en vulde de kamer met licht. Mijn vader zei: „Kijk, Hij heeft je gehoord!” Voor het eerst

Nationale Conventie 1988 FGBMFI Nederland

**Manfred en Ingeborg Fährndrich,
Düsseldorf (Duitsland)**

Dank U, HEER, dat Uw Heilige Geest zich op zo een wonderbare wijze manifesteerde tijdens de Nationale Conventie van FGBMFI Nederland in „Ons Centrum” in Driebergen, van 23 tot 25 oktober 1988. Stromen van Levend Water vielen over de bijna honderd deelnemers uit Nederland, Engeland, Duitsland en Oostenrijk.

Bij de opening van de conferentie wees de voorzitter, Ib van der Zee, erop dat Driebergen niet zomaar een symbolische plaats in Nederland was, maar ongeveer het geografische midden van het land is. Ib wist zeker dat na deze conventie velen hier vandaan het vuur in alle richtingen zullen dragen, en dat het land opnieuw met goddelijke kracht wordt doordeesemd.

Groeten uit Engeland, Duitsland en Oostenrijk brachten de internationale verbondenheid binnen de FGBMFI tot uitdrukking.

Hoofdspreker op deze conventie was de ons allen bekende nationale directeur van de FGBMFI in Oostenrijk, Winfried Fuchs. Hij was ons deze dagen tot een levend getuigenis van wat er gebeurt als een mens zich vanuit zijn hart geheel voor de HEER openstelt en niets als van „zichzelf” achterhoudt, zodat onze HEER JESUS hem met Zijn kracht kan doorstromen. Winfried gaf een seminar over het thema *Gods managers komen eraan*.

Vele uren vertelde hij daarover, en hoe langer hij sprak, des te meer vreugde van de HEER ging er vanuit zijn persoon op de toehoorders over. Je kreeg de kans niet om moe te worden – de Heilige Geest vervulde ons allen steeds weer met nieuwe kracht. Aan het eind waren de deelnemers bijzonder bemoedigd om toekomstige terugslagen en moeilijkheden in het beroeps- en privéleven moedig en onverschrokken tegemoet te treden – maar niet meer in „eigen” kracht! Winfrieds verhandelingen waren zo sterk bijbels gefundeerd dat men na deze conventie wel niet meer de wens zal hebben iets zonder God te willen doen.

„Zie op Jezus – geloof Hem, vertrouw op Hem en gehoorzaam Hem.” Dit belangrijke adagium werd door de spreker met levendige getuigenissen aangevuld.

Een ieder werd duidelijk: christen-zijn en modern management zijn geen onoverbrugbare tegenstellingen, maar zijn nauw met elkaar verbonden. De vreugde in de Heilige Geest kan alles bewerkstelligen; de wereldse bezetenheid voor succes geeft geen voldoening meer!

VISION

Alle deelnemers ervoeren telkens weer zo sterk de aanwezigheid van God, dat de conventieleding met vreugde – prijs de HEER! – de mogelijkheid inruimde om in de kracht van de Heilige Geest voor elkaar te kunnen bidden. Daarbij werden mensen bevrijd van innerlijke dwangmatigheden en kon getuigd worden van lichamelijke genezingen.

Manfred Fähndrich (l)

De Heilige Geest gebruikte Manfred Fähndrich uit Duitsland om in deze gemeenschap de Nederlanders vergeving te vragen voor datgene wat de Duitsers hen in het verleden hebben aangedaan. Als vergeving niet met het verstand maar met het hart beleefd wordt, kan de kracht van God werken om echte vergeving te accepteren, die dan ook voor alle tijden blijft. Aan beide zeiden stroomden tranen. Broeders en zusters vielen elkaar in de armen en wederzijds werden zonden beleden, zodat in veel harten een vrede ontstond die alleen God kan bewerken. Halleluja! Een dergelijke verzoening gaat „levenslang” mee, want hij heeft reeds de grootste afstand overwonnen die we hier op aarde kennen: de 30 cm van het hoofd naar het hart!

Helaas waren deze dagen veel te snel voorbij. En toen Winfried Fuchs opriep om nog een seminar te reserveren, was de vreugde bijna onbegrensd. Ons allen werd duidelijk dat zulke dingen door mensen noch voorbereid noch geproduceerd kunnen worden. Maar laten we al die mensen bedanken die voor deze conferentie in het gebed gestreden hebben. Zij hebben be-

werkstelligt dat dit conferentiecentrum het eeuwige licht van God weerspiegelde en de kracht van God op ieder afzonderlijk kon vallen en hem nu vleugels geeft om overeenkomstig de opdracht van de FGBMFI in zijn eigen omgeving als „visser van mensen” te kunnen werken, om vele zielen tot de HEER te kunnen leiden.

Ook moet nog worden vermeld dat gedurende de conferentie besloten werd om in 1999 een Nederlandse airlift naar Curaçao te organiseren.

„Dank U, Vader, Zoon en Heilige Geest, voor deze gezegende tijd. Blijf alstublieft bij elk van de deelnemers. Heilige Geest, laat Uw vuur nooit meer uitgaan en trek voor de volgende conferentie nog vele bezoekers aan!”

Amen

Ik zal nooit meer zeggen dat God niet bestaat!

**Wim van der Wouden,
Zevenbergen (NL)**

Ik had het voorrecht deel te mogen nemen aan AERO '98 (Albanian Evangelical Rural Outreach), een project van *Campus Crusade for Christ* (CCC) in Albanië, een zusterorganisatie van Agapè in Nederland. M.b.v. de speelfilm *Jesus* (naar het Lukas-evangelie) wil men geheel Albanië bereiken met het evangelie van Jezus Christus.

De formule is eigenlijk heel simpel. Na een intensieve training in een „basiskamp” ga je met een team van zes tot acht personen met ouderwetse filmapparatuur de dorpen in. Met een Landrover, een helikopter of ezels wordt je op de plaats van bestemming gebracht. Je vertoont daar de film *Jesus* aan de dorpelingen, nadat je ze eerst persoonlijk hebt uitgenodigd. Tijdens of na de film zijn er mensen die een keuze maken voor de Here Jezus. Deze nodigen je dan uit

om te blijven slapen. Zij brengen je bovendien de volgende morgen naar het volgende dorp. Eenmaal in het volgende dorp aangekomen, ga je weer mensen uitnodigen. Deze komen tot geloof en na de film nodigen zij je uit voor huisvesting en brengen je de volgende morgen naar het volgende dorp. En zo herhaalt dit alles zich driemaal. Tenminste..., als alles goed gaat.

Je komt dan voor enkele dagen terug op het basiskamp. Daar krijg je nieuwe instructies en training. Daarna ga je opnieuw voor drie dagen en drie nachten naar een of meer dorpen voor het geven van follow-up (bijbelstudie, gezinnen bezoeken en pastorale hulpverlening). Daar word je, als het goed is, opnieuw uitgenodigd voor huisvesting en eten. Uiteindelijk zijn er door het bezoek van jouw team mensen bekend gemaakt met het Evangelie en de Bijbel, het Woord van God. Er wordt een aanzet gegeven voor het frequent houden van bijbelstudies en bijeenkomsten. De eerste stappen voor het stichten van een gemeente.

Nadat jouw team is vertrokken zijn er Albanese christenen die in samenwerking met zendelingen op strategische plaatsen gemeentes stichten en voor verdere nazorg zorgdragen.

Deelnemers

De teams worden gevormd door buitenlandse vrijwilligers (Amerikaanse, Engelse, Oostenrijkse, Nederlandse christenen), aangevuld met Albanese christenen. Een van de teamleden wordt aangesteld als teamleider en is eindverantwoordelijk voor het team, de veiligheid, het volbrengen van de opdracht, etc.

Er zijn in een zomer meerdere cycli van ca. 80 deelnemers, hetgeen neerkomt op ca. 10-12 teams. Alle deelnemers aan een cyclus komen samen in een „basiskamp”. Daar wordt het principe uitgelegd en wordt een ieder opgeleid. Je krijgt onderricht in cultuur en gewoontes van de Albanezen. Maar natuurlijk wordt ook uitgelegd hoe je moet omgaan met de filmapparatuur, met de radio en met elkaar, hoe je het evangelie brengt aan mensen met een moslim-achtergrond, etc.

Nog steeds onder de indruk

Wat ik in Albanië heb gezien, heeft werkelijk mijn hart geraakt. Ik ben nog steeds onder de indruk. Al die toegewijde mensen die de Here Je-

zus willen dienen. Ik zag hoe God deze – voornamelijk jonge – mensen gebruikte. Ik ben zelfs onder de indruk en verrast hoe God mijzelf in deze vier weken heeft gebruikt. (Nadat ik aan één cyclus had deelgenomen, ben ik, nadat ik twee weken terug was in Nederland, opnieuw naar Albanië gegaan om weer aan een cyclus deel te nemen.)

Veel, héél veel mensen hebben tengevolge van het project AERO ook deze zomer de Here Jezus in hun hart aanvaard als hun Verlosser en Heer. We hebben met vele deelnemers aan het project gebeden voor de doop in de Heilige Geest, hetgeen bij sommigen direct zichtbaar gebeurde. We hebben zieke mensen de handen opgelegd en God genas hen. We hebben met ons team gebeden om wonderen en de Here verhoorde onze gebeden vaak direct. God doet werkelijk grote wonderen in Albanië! Ook tijdens het uitnodigen voor de film hebben we met verschillende mensen – veelal moslims – gebeden.

Tijdens mijn eerste deelname aan het AERO-project werd ik tegen mijn verwachting in benoemd tot teamleider. Ik had verwacht al die ervaren evangelisten aan het werk te kunnen zien om vervolgens daarvan te leren, zodat ik een en ander in Nederland zou kunnen gaan toepassen. Niets was minder waar. Mijn teamleden bleken géén ervaren evangelisten te zijn. De meeste van hen waren studenten, sommigen waren pas een half jaar christen. Maar één ding hadden we gemeen: we wilden mensen vertellen over de Here Jezus.

Slaapplaats

De filmapparatuur werd opgesteld. Om kwart over acht werd het donker. Alles was klaar. Echter, er was niemand komen opdagen. Ik zei: „Laten we maar inpakken, we kunnen onze tijd nuttiger besteden. Wat doen we hier eigenlijk?”. Een van onze teamleden – ze was nog maar 15 jaar – attendeerde mij op mijn taak. Ze zei: „We moeten er voor bidden”. En ja hoor, nadat ik met het schaamrood op de wangen met het team had gebeden, stroomden de mensen letterlijk het pleintje op. Er waren binnen vijf minuten honderden toeschouwers.

Het liep gesmeerd. De eerste filmrol, dan het getuigenis van Afërditha, de tweede filmrol, gevolgd door het getuigenis van Artan, etc. Net

voordat de film aan zijn einde was en we ons gereedmaakten voor het doen van de uitnodiging, begon het te stortregenen. Snel moesten we alle apparatuur in veiligheid brengen. We waren letterlijk door en door nat. En u begrijpt het waarschijnlijk al: iedereen was even snel vertrokken als men was gekomen. Geen enkele bewoner van het dorp wilde ons huisvesten voor die nacht. Gelukkig konden we wel de apparatuur op een veilige en droge plaats onderbrengen.

Daar sta je dan in zo'n dorp. Als teamleider met de verantwoordelijkheid voor je team. Zonder creditkaart, alleen wat los geld voor een fles limonade. Restaurants en hotels kennen ze in de dorpen überhaupt niet. Je kunt er nauwelijks iets kopen, dus we hadden niet alleen geen huisvesting, maar ook geen eten gehad.

Ik moest denken aan: „Breng je geloof in actie. Leer afhankelijk te zijn van God. Heb vertrouwen dat Hij zal voorzien”. Als door een wonder kwam er uit het niets een jongeman naar me toe. Hij zei: „Ik ben christen en ik ben hier gekomen om jullie te helpen. Jullie kunnen bij mij de nacht doorbrengen.” Hij vertelde dat zijn voorganger een droom had gehad, dat hij (die jongeman) naar dat dorp moest gaan omdat daar een groep mensen het evangelie zou verkondigen maar dat zij zijn hulp nodig hadden. Echt onvoorstelbaar!

We waren allemaal nat maar blij. Ook al was het ca. anderhalf uur wandelen naar zijn huis, iedereen was blij. Hoewel we laat gingen slapen, werd ik 's morgens vroeg wakker. Tijdens mijn stille tijd bepaalde de Here mij er bij dat één van hun kinderen ernstig ziek was. Dus ik vroeg mijn vertaalster op subtiel wijze te achterhalen of dit inderdaad het geval kon zijn. Inderdaad bleek de oudste dochter een ernstige hartafwijking te hebben. Eén van de symptomen was dat ze na een geringe inspanning helemaal vermoeid was. Nu, als de Here je er door Zijn Geest bij bepaalt dat iemand ziek is, heeft Hij daar mogelijk een bedoeling mee. We legden het meisje de handen op en baden met haar. Er was eerlijk gezegd geen zichtbaar resultaat. Echter, God is een God van wonderen! Toen we vier dagen later op het basiskamp waren, kwamen de ouders, samen op één fiets, om ons te bedanken omdat God hun dochter had genezen.

„Dat wil ik ook!”

Tijdens één van de dagen in een dorp gingen we mensen uitnodigen voor de film. We klopten aan bij de burgemeester. Hij was niet thuis, maar de dochter ca. 25 jaar deed open. Zij bleek lerares Engels te zijn. Het was voor haar de eerste keer dat ze met een buitenlander „echt” Engels sprak. Ze had de taal geleerd via een schriftelijke cursus. Ze vond het fantastisch Engels te spreken. Onze vraag om toestemming om in hun dorp de film te vertonen werd dan ook terstond positief beantwoord.

Toen de avond was aangebroken en we mensen hadden uitgenodigd en de filmapparatuur hadden opgesteld, waren we in afwachting van de mensen welke zouden komen. Ons geloof werd op de proef gesteld. Slechts een enkel kind en een oude man. Toch besloten we de film te starten. Na enkele minuten kwam er een grote groep mensen. De burgemeester met zoon en dochter, alle notabelen van het dorp met hun gezin. In minder dan geen tijd was het schoolplein gevuld en zaten er overal mensen op de grond.

Als buitenlander geld je daar als „interessant”. Dus naast mij zat aan de ene kant de burgemeester, met er tussenin zijn dochter om te vertalen. Aan de andere kant zat de imam (moslim-priester) die ook iemand had gevonden die kon vertalen. Echter, de twee dames vonden het Engels spreken zo interessant dat ze vergaten voor de burgemeester resp. de imam te vertalen. Daardoor waren zowel de burgemeester als de imam verplicht om naar de film te kijken. Het Engels-spreken noodzaakte mij om mijn getuigenis te geven en de „vier geestelijke wetten” uit te leggen. Dus ook zij hoorden het Evangelie van Jezus Christus.

Na de filmvertoning was het mijn taak de mensen uit te nodigen tot het aanvaarden van de Here Jezus. Eerlijk gezegd schrik je dan als de helft van de toeschouwers naar voren komt, maar tegelijkertijd ben je natuurlijk heel blij. Fantastisch!

Ik werd samen met mijn vertaalster bij de burgemeester uitgenodigd voor huisvesting. Nadat ik mij er van verzekerd had dat de andere teamleden een veilig onderkomen hadden, hebben we de uitnodiging aanvaard.

Hoewel het al nacht was, werd er nog een maaltijd bereid. Nadat we enkele minuten hadden nagepraat over de film, vroeg de dochter (de lerares Engels): „Wil je met mij bidden? Ik ben klaar om de Here Jezus in mijn hart te aanvaarden.” Nu, er zijn veel dingen die een mens blij kunnen maken, maar dit is werkelijke blijdschap. Ik mocht met haar het zondaarsgebed bidden. In mijn gebrekkige Engels, vertaald in het Albanees, herhaald door de jonge vrouw. Enfin, nadat ze haar zonden had beleden en Christus in haar hart had aanvaard, zei de burgemeester: „Dat wil ik ook, wil je ook met mij bidden?”. En zo accepteerden die avond de burgemeester, zijn dochter en ook zijn zoon de Here Jezus in hun hart. De Heilige Geest was op dat moment merkbaar aanwezig. Het werd werkelijk een feestmaaltijd. Onbeschrijfelijk.

„Here, toont u ons een Nederlandse koe!”

Op een van de filmdagen kwamen we in een dorp waar verschillende mogelijke plaatsen waren om de film te laten zien. Maar het dorp was nogal uitgestrekt. In beide gevallen zouden er mensen waarschijnlijk niet komen in verband met de grote afstand. We konden het in ons team niet eens worden over wat de beste plaats zou zijn. Ik besloot als teamleider het met elkaar in gebed te brengen en de Here om wijsheid te vragen. Ik had eerlijk gezegd ook mijn voorkeur en paste daar mijn gebed enigszins op aan. Ik wilde de film bij voorkeur in de dorpskern vertonen, terwijl de andere plaats buiten het dorp bij de school was. Ik bad de Here om een teken, zodat er zekerheid over zou bestaan. Ik vroeg de Here letterlijk als teken een „Nederlandse” koe te laten zien, wit met zwarte vlekken. In een weiland of iets dergelijks. Als de Nederlandse koe zou verschijnen, moesten we naar de plaats buiten het dorp, bij de school. We hadden nog niet één keer zo’n koe gezien, dus...

Het was niet te geloven. We hadden nog maar net gebeden of er kwam een boer langs met een „Nederlandse” koe. We hebben dus in gehoorzaamheid op de plaats buiten het dorp de film vertoond. Er waren vele toeschouwers en die avond accepteerden vele inwoners van dat dorp de Here Jezus in hun hart.

„Horen jullie bij die Jezus die nu nog wonderen doet?”

Toen we op een morgen bezig waren met het uitnodigen van mensen voor de film, werden we aangesproken door een moslim-man. Hij vroeg ons: „Horen jullie bij die Jezus die nu nog wonderen doet?”. Eerlijk gezegd begreep ik zijn motief niet en antwoordde daarom trots bevestigend op zijn vraag. Hij zei: „Nou, dat komt mooi uit. Mijn broer is verlamd, dan kun je voor hem bidden. Dan kan jullie Jezus laten zien dat hij wonderen doet.”. Nog had ik niet door dat hij de draak stak met ons als christenen. Ik antwoordde dat ik graag voor zijn broer wilde bidden, maar niets kon beloven.

Mijn antwoorden verrasten hem. Hij had verwacht te horen dat die dingen niet meer voor nu gelden. En vóór ik het wist liepen we met een groepje mensen naar het huis van zijn broer. Aanvankelijk waren we met zes mensen, maar tegen de tijd dat we bij het huis aankwamen, waren we met zeker twintig mensen. De man sprak iedereen die we tegenkwamen aan en vertelde dat wij christenen waren en met zijn broer zouden gaan bidden en dus een grote afgang zouden meemaken. Immers God geneest nu niet meer en bovendien volgen wij de verkeerde God, aldus de moslim-man.

Inderdaad troffen we een man die naar hij zei al ruim 14 jaar verlamd was en altijd op bed lag. Je kon duidelijk zien dat ze arm waren. De man kon niet voor de kost zorgen. Ze waren afhankelijk van familie.

We vertelden aan de groep toehoorders het evangelie van Jezus Christus, maar echt geïnteresseerd leken ze niet. De moslim-man herinnerde mij er dan ook na een tijdje aan dat ik voor de genezing van zijn broer moest bidden. Eerlijk gezegd was ik dat helemaal niet vergeten, hoor, maar ik was gewoon bang. Mijn ongeloof begon haast de overhand over mijn gevoelens en gedachten te krijgen. Maar gelukkig vermande ik mijzelf. Ik legde de man op Bijbelse wijze de handen op en in de autoriteit van Jezus Christus gebod ik de ziekte het lichaam van de man te verlaten.

Een wonder geschiedde. De man stond op en begon te springen en dansen. Hij hilde en lachte tegelijkertijd. Hij begon God te danken. Ook de toeschouwers en familie gingen op hun knie-

ën en velen aanvaardden de Here Jezus in hun hart. Onze God is een *groot* God, een God van wonderen!

Even iets drinken

Tijdens een van de dagen op het basiskamp zijn we met enkele mensen naar het dorp gegaan. We bezochten een van de plaatselijke cafeetjes. Onder het genot van een bijna koele Cola vertelden we elkaar getuigenissen. We waren samen met twee andere mannen de enige bezoekers van het etablissement. Al snel ontdekte ik dat zowel de eigenaar en zijn vrouw, alsook de twee mannen geïnteresseerd meeluissterden naar onze verhalen. Omdat ik als „buitenlander” deel uitmaakte van de groep, vertaalde iemand van onze groep voor mij.

Ook ik gaf kort mijn getuigenis en wees de anderen van mijn groep (dit was helemaal niet nieuw voor hen) er op dat iemand die op zoek is naar de Waardheid op zoek is naar Jezus. Mijn vertaler begreep mijn motieven en paste zijn stemvolume aan, zodat iedereen het gesprek goed kon volgen. Ik vertelde dat je een relatie met je Schepper kunt krijgen door de Here Jezus te vragen in je hart te komen. Ik legde de mensen van mijn groep uit hoe fantastisch dat is en dat dit bijvoorbeeld ook zou gelden voor de eigenaar en zijn vrouw, dat wij graag met zulke mensen zouden willen bidden, opdat zij gered zouden worden. Als een bliksemschicht bij heldere hemel snelden zowel de man als zijn vrouw op ons toe en vroegen, smeekten, ons om met hem te bidden.

Vanaf dat moment konden de eigenaar en eigenares rekenen op voldoende klandizie. Alle basiskamp-bewoners (zowel AERO-deelnemers als stafleden) zijn een of meerdere malen bij hen geweest. Ze hebben zo gedurende de laatste vijf weken van het AERO-project onder begeleiding mogen leren uit het Woord van God. Ze bezoeken nu de bijbelstudie-avonden die in hun dorp wekelijks worden gehouden door een team onder leiding van een zendingsechtpaar uit Duitsland.

Als we door de dorpen liepen om mensen uit te nodigen voor de film of een Bijbelstudie of Bijbelvertelavond, kwamen we verschillende soorten mensen tegen. Soms waren het kinderen. Vaak liepen ze met ons mee. We hoefden soms helemaal niets te zeggen. De kinderen no-

digden de mensen dan uit voor de film. Meestal als er kinderen waren, leerde mijn partner hen leuke christelijk kinderliedjes.

Zelfs bij de bushalte

Tijdens een van de ochtenden hoorden we via de radio van het basiskamp dat ons team die morgen zou worden uitgebreid met één persoon. Dit is natuurlijk heel fijn. Echter, wij hadden gepland om al vroeg te beginnen met het uitnodigen van mensen. Eerlijk gezegd waren we best teleurgesteld dat we ca. 2 uur zouden moeten wachten. Enkele teamleden wilden dankbaar van de gelegenheid gebruik maken om het tekort aan nachtrust in te halen en in de schaduw onder de boom een tukje te doen.

Maar binnen een minuut kwamen er twee vrouwen bij ons zitten. Ik herinnerde mijn teamleden er aan dat we in alle omstandigheden bereid moesten zijn het evangelie te delen, door aan te vangen met het vertellen van een bijbelverhaal. Een teamlid vertaalde van het Engels in het Al-

banees, terwijl de anderen in stilte baden. We legden de „vier geestelijke wetten” uit. Beiden wilden het zondaarsgebed met ons bidden, om hun leven in de handen van de Here Jezus te leggen. Prijst God. Hem komt alle eer toe!

Na ongeveer een half uur kwamen er nog een aantal mensen bij zitten. Ze hoorden ons spreken over vernieuwing en een persoonlijke relatie met God. We konden op dezelfde wijze ook aan deze mensen het evangelie uitleggen. Zij accepteerden ook de Here Jezus in hun hart, ontvingen van ons ieder een Bijbel en enige andere christelijke lectuur en stapten op de zojuist aangekomen bus.

De plaats waar we zaten bleek een soort bushalte te zijn. Mensen kwamen af en aan. Wij vertelden hen het Evangelie terwijl ze op de bus wachtten. *Allen*, dus niet een enkeling, accepteerden de Here Jezus in hun hart.

De twee uur wachten, waarover we zo teleurgesteld waren geweest, werden door God op wonderbaarlijke wijze gebruikt. In totaal kwamen

die morgen bij de bushalte 19 mensen tot geloof in Jezus Christus.

Ik besloot mijn vertrouwen volledig op God te stellen

Toen ons team na de eerste drie dagen terugkwam op het basiskamp, bleek dat één van mijn teamleden plotsklaps moest afhaken i.v.m. privé-omstandigheden. Zij was degenen die mij de afgelopen week had vertaald. In ons team was er nog iemand die redelijk kon vertalen, maar de vertaalster werd vervangen door een „buitenlander” die juist een vertaler nodig had. Dus we hadden in elk geval één vertaler te kort.

De follow-up-dagen hielden we in het dorp waar de burgemeester met zijn gezin tot bekeering waren gekomen en waarvan de dochter lerares Engels was. Dus dat werd de oplossing voor ons probleem. Zo zie je maar dat het echt waar is dat God voorziet!

Na twee dagen bezochten we een ander dorp. Daar kwam ons probleem, een tekort aan vertalers, meteen weer naar voren. Ons team was uitgebreid met drie personen, zodat we vier tweetallen hadden. Eén persoon bleef over. Ik besloot zelf alleen te gaan. We hadden de Here gebeden te voorzien in alle omstandigheden. Mijn geloof groeide met de dag en ik besloot mijn vertrouwen volledig op God te stellen. Ik wilde de uitdaging graag aan. Ik ging dus alleen het dorp in, terwijl de anderen twee aan twee mensen gingen uitnodigen. Ik vertrouwde er op dat God iemand op mijn pad zou brengen om te vertalen.

Na enige tijd lopen werd ik *in het Engels* aangesproken door een jong meisje. Ze vroeg me of zij me die dag mocht helpen met vertalen of iets anders. *Onvoorstelbaar!*

Ze moest wel eerst toestemming vragen aan haar vader. Ziet u het al voor u: een meisje van 15 jaar, moslim, dat toestemming van haar vader krijgt om met een wildvreemde, buitenlandse man, mensen uit het dorp uit te nodigen voor

de film *Jesús* en het verspreiden van het evangelie. Nu, dat is precies wat er gebeurde. God had ons gebed verhoord!

Toen we bij het laatste huis van onze „wijk” waren geweest, kwam de grootvader van het meisje op hoge poten aangesneld om zijn kleindochter „uit de klauwen van de satan” te redden. (Daar werd ik dus mee bedoeld.) Het meisje werd door God echt gebruikt. Ze had die dag voor mij meerdere keren het gebed met moslim-mensen in het Albanees vertaald.

Terug naar Nederland

Als ik vlieg, zal ik altijd bidden om een mogelijkheid om het evangelie te delen met de persoon die in het vliegtuig naast mij komt te zitten. Ze kunnen immers toch nergens heen. Van Tirana tot Boedapest was ik in de gelegenheid het evangelie te delen met een Nederlandse man die voor zijn werk in Albanië woont. We komen uit dezelfde streek van Nederland en hadden zelfs gemeenschappelijke kennissen en jeugdherinneringen. Hij woont in Tirana en beloofde, vanaf nu elke zondag naar de kerk te gaan. Prijst God!

Ook de vlucht van Boedapest naar Amsterdam werd door God gebruikt. Ik raakte aan de praat met een Nederlandse vrouw die terugreisde vanuit Griekenland waar ze enkele maanden eerder was gehuwd. Ze stond mij toe met haar te bidden, in het gangpad (iedereen kon ons zien), nadat ik haar de „Vier geestelijke wetten” had uitgelegd. Dankt God! ●

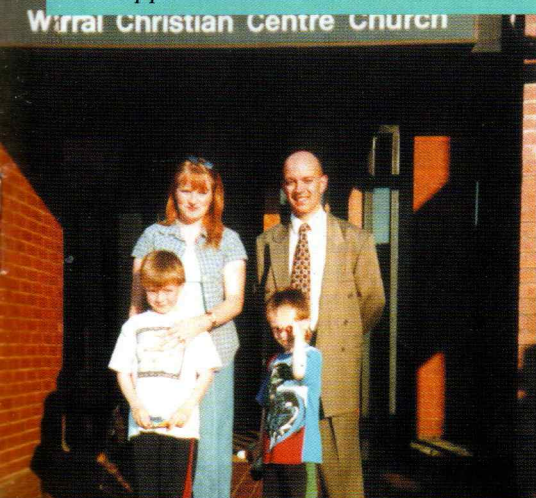

gloorde er hoop in me. Ik wist dat God me gehoord had en dat Hij zich met mijn situatie bemoeide. Alle drie huilden we van blijdschap, en Gods tegenwoordigheid vulde de kamer. Ook kon ik de stemmen horen van de geesten die mij zo gekweld hadden en nu zelf gekweld werden.

Het geschreeuw vanuit de kamer ernaast was oorverdovend. Uiteindelijk werd besloten dat Nicky naar haar ouderlijk huis teruggebracht zou worden. Maar zij ging niet zomaar. Zij werd vanuit ons huis geëscorteerd. Ze verliet mij met grote tegenzin, en schopte en schreeuwde over de straat terwijl zij naar de auto van de dominee werd gesleept. De burens kwamen perplex naar buiten om te zien wat dat voor een lawaai was. En een paar verblufte politieagenten kwamen en hoorden wat gemompel over demonische bezetenheid en occulte praktijken. Zij waren zichtbaar geschokt.

Toen Nicky uiteindelijk weg was, werd

Vincent met zijn vrouw Donna en hun twee kinderen Nathaniel en Edward, voor het Wirral Christian Centre, waar Vincent als hulppastor werkt.

ik vrijgelaten, maar ik was nog steeds bang. Die nacht sliep ik op de sofa in de voorkamer, terwijl mijn vader erbij was om over me te waken. De volgende dag was het zondag en mijn broer, Kevin, nam me mee naar de kerk in Wirral Christian Centre, waar ds. Paul Epton voorganger is. Ik wist niet hoe gauw ik daar binnen moest komen. Toen ik naar binnen liep, was het eerste lied dat ik hoorde, „Dank U, Heer, voor Uw overwinning” – een lied over Jezus’ overwinning over satan en alle machten van de duisternis. Het luidt: „*Er zijn geen boeien die U niet kunt verbreken, Heer. Er is geen demon die voor u stand kan houden, Heer. Er is geen vorst, geen kracht noch gezag die niet onder de voeten van onze God ligt.*” Het leek alsof iemand wist dat ik eraan kwam en dat lied speciaal voor mij had geschreven.

Nadat de dienst was afgelopen, kwam een van de leiders naar me toe en legde me uit hoe Jezus Christus als de enige volmaakte mens was gekomen om ons weer met God te verzoenen en ons in een juiste relatie tot Hem te brengen, door Zijn offer aan het kruis, en hoe wij, als wij ons geloof op Hem stellen, een nieuw leven kunnen beginnen (1 Johannes 5:13). Ik wist dat ik in het verleden verschrikkelijke dingen had gedaan en dat mijn hoofd vol met zondige gedachten zat.

Ze lieten mij een eenvoudig gebed in geloof nazeggen, en ik had tot in het diepst van mijn wezen berouw. Ik gaf mijn leven over aan Jezus Christus. Ik was helemaal niet voorbereid op wat er toen ging gebeuren. Ik deed mijn ogen open en zei: „Ik voel me alsof ik heb gevonden waar ik mijn hele leven al naar op zoek ben!” Ik realiseerde me dat alles waar ik me mee had beziggehouden, zoals het occultisme, de muziek waar ik naar luisterde, enz., mij bijna kapotgemaakt hadden. Op dat moment ervoer ik een gevoel

van liefde en vrede dat ik nooit adequaat onder woorden zou kunnen brengen.

Nicky bleef proberen met me in contact te komen, en uiteindelijk leek het met mijn geestelijk leven helemaal mis te gaan. Ik begon ineens afschrikwekkende visioenen te krijgen en kwellende stemmen te horen, en dat verontrustte me. Het leek wel of ik gek aan het worden was. Mijn eerste bevrijding van die gebondenheid vond maanden later plaats toen ik voorin de kerk stond om voor me te laten bidden omdat ik hoofdpijn had.

Plotseling viel ik op de grond en begon met een andere stem te schreeuwen. Getuigen zeiden achteraf dat ik als een slang over de vloer glibberde. De voorganger kwam naar me toe en bestrafte die geest. Van binnen voelde ik hoe twee persoonlijkheden aan het werk waren – de geest bespootte de voorganger. Op een of andere manier kon ik zijn arrogantie voelen.

Toen de naam van Jezus telkens opnieuw werd genoemd, werd die geest vreselijk kwaad. Uiteindelijk ervoer ik een bevrijding en leek ik weer mezelf te worden. In de loop der jaren heb ik gevoeld hoe God me steeds verder heeft genezen en me op allerlei manieren heeft geholpen.

Uiteindelijk ben ik getrouwd met Donna, die ik in de kerk heb leren kennen. We hebben twee jongens, Nathaniel (6 jaar) en Edward (5 jaar). Ik heb een bacculaureaat (honoris causa) in de theologie gekregen van Regents Theological Seminary in Nantwich (Cheshire). Omdat ik zo'n vreselijk bedrog gevangen heb gezeten, heb ik een speciale bewogenheid voor mensen die net zo bedrogen worden. Het is mijn wens om mensen die in het occultisme zitten, bevrijd te zien worden van dat bedrog en een levende relatie te zien krijgen met Jezus Christus. ●

Stem werkt

Nadat we met twee volle dozen met *Stemmen* door de Londense ondergrondse hadden gesjouwd naar een beurs, waren we niet blij toen de beursleiding ons niet binnen wilde laten. De man zei: „U kunt een tentoonstellingsstandje huren voor £ 100.” Dat deden we, en al gauw bleek dat we een ideale plaats kregen toegewezen. Tegen het einde van de dag waren we alle *Stemmen* kwijt en hadden we genoeg namen genoteerd van mensen die lid van de FGBMFI wilden worden, om een nieuw chapter in Westminster te kunnen beginnen.

Ulrich Sutter

Om STEM te bestellen

Als u *STEM* wenst te ontvangen voor uzelf of om aan anderen weg te geven, dan kunt u het tijdschrift bij uw afdeling bestellen. Indien u geen lid van de FGBMFI bent, schrijf dan a.u.b. naar een van deze adressen:

VOOR NEDERLAND:

Administratie FGBMFI Nederland
Jan de JONG, Rubensstraat 22,
3351 JV Papendrecht,
Tel. 078-6152725
Prijs per jaar: f 14,50.

VOOR BELGIE:

FGBMFI STEM
Postbus 49
B-3000 Leuven-3
Tel. 07552.9733
Prijs per jaar: BF 270

EEN PERSOONLIJKE RELATIE

Bij het lezen van het blad *Stem* heeft u zich misschien afgevraagd of u ook zo'n relatie met God zoudt kunnen krijgen als waarover hier verteld wordt. Om die te krijgen, moet u het volgende doen.

EN NU?

1 Erken tegenover God dat u egoïstisch geleefd hebt en dat u, door Hem niet als Heer van uw leven te eren, gezondigd hebt en gescheiden bent van Hem. „Want allen hebben gezondigd en derven (missen) de heerlijkheid Gods” (Romeinen 3:23).

2 Bekeer u door u tot God te wenden en vergeving te vragen voor uw vroegere zonden en vraag Hem u te helpen te leven zoals Hij dat wil. „Als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen” (Lukas 13:3).

3 Geloof dat Jezus de Zoon van God is en dat Hij, toen Hij aan het kruis stierf, uw zonden op zich heeft genomen opdat u vergeving van God zou kunnen ontvangen. „Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” (Johannes 3:16).

4 Belijd dat u Jezus wilt aannemen als uw Verlosser en Heer van uw leven. „Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden” (Romeinen 10:9).

Als u hier zorgvuldig over hebt nagedacht en u wilt deze belangrijke stap nemen, bid dan hardop het volgende: „Heer, ik ben ervan overtuigd dat ik een zondaar ben en dat ik daardoor op weg ben naar de ondergang. Ik geloof in mijn hart dat Jezus, Uw Zoon, gestorven is voor alle zondaars, mijzelf inbegrepen, en Zijn bloed vergoten heeft om mijn zonden af te wassen. Ik belijd dat Jezus mijn Verlosser en de Heer van mijn leven is, en ik dank U voor uw geschenk: het eeuwige leven. Ik vertrouw er nu op dat U me helpt om zo te leven als U het wilt.”

Vertrouw niet op uw gevoel als bewijs dat God u geaccepteerd heeft. Gevoelens zijn veranderlijk, maar uw nieuwe relatie met God is gebaseerd op Zijn beloften (Romeinen 10:3). Schaam u niet om anderen te vertellen over uw relatie met Jezus (Mattheüs 10:32). Neem dagelijks de tijd om te bidden en de Bijbel te lezen (1 Petrus 2:2; Psalm 37:4; Romeinen 8:14). Wanneer u deze belangrijkste van alle beslissingen hebt genomen, laat ons dat dan graag weten.

ALS U CONTACT WILT OPNEMEN MET HET STEM-TEAM

Nederland: FGBMFI Nederland, Braak 48, 5501 DK Veldhoven; tel. 040-2300161; fax 040-2300163; e-mail Ir.H.Hahn@wxs.nl • **België en andere landen:** FGBMFI, Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België; tel. (0032)(0)32.7552.9733; fax (0032)(0)2.390.92.98; e-mail 100444.1300@compuserve.com

- ☐ Ik wil u meedelen dat ik besloten heb om Jezus Christus te volgen. Zend mij a.u.b. het boekje *Nu u Christus hebt ontvangen*.
- ☐ Zend mij a.u.b. informatie over de FGBMFI.
- ☐ Zend mij a.u.b. nadere inlichtingen over het lidmaatschap van de FGBMFI.

Naam en adres (in blokletters s.v.p.):

De toekomst

Franz Kren, Judenburg, Oostenrijk

Mijn doel was succes, en bij alles wat ik deed, streefde ik ernaar rijkdom te vergaren. Ik groeide op in een eenvoudig gezin in de provincie, en ik wist wat het betekende om een mager bestaan te hebben. Ik had al vroeg besloten dat dat niets voor mij zou zijn. Mijn opleiding en mijn carrière gingen voorspoedig. Inmiddels was ik projectdirecteur van ons textielbedrijf.

Toen ik Ulli leerde kennen, leek een huwelijk de logische volgende stap. Zij was de dochter van de eigenaar, en dat betekende een goede toekomst en een goede familie. Het probleem was dat haar

vader haar niet wilde laten gaan, en zeker niet met mij. Hij wilde de volmaakte echtgenoot voor haar uitzoeken, en daar voldeed ik beslist niet aan. Niettemin wilde hij graag weten uit wat voor hout die mogelijke aanstaande schoonzoon gesneden was.

Ik durfde de uitdaging aan en werd verlegenwoordiger. Tot zijn ergernis was hij daarmee nog niet van me af. Hij moest een andere strategie bedenken om van deze onwelkome huwelijkskandidaat af te komen. Intussen besloten Ulli en ik te

trouwen. Daardoor werd het op het werk erg moeilijk. Toen ik eenmaal „in de familie” zat, kreeg ik de leiding over een klein dochterbedrijfje. Helaas konden we niet veel bereiken. Mijn schoonvader beheerste alles.

Ondanks mijn inspanningen ging het niet goed. En om het nog erger te maken, leken we over alles ruzie te hebben. Er was weinig liefde tussen ons en het leven was niet plezierig. Ikzelf kwam uit een liefderijk, zorgzaam gezin. Ik kon dan ook moeilijk begrijpen hoe iemand anderen zo kon behandelen als hij deed. Misschien had hij in zijn jeugd geen liefde ervaren en wist hij niet hoe die te geven. De hele situatie was gewoon vreselijk. We waren gefrustreerd; alles leek hopeloos.

Alsof het nog niet erg genoeg was, werd het moeilijk om tegen Oost-Europa te concurreren, waar de lonen in landen als Hongarije en Tsjecho-Slowakije veel lager waren dan in Oostenrijk. En zelfs met het zakendoen in Oost-Europa moest mijn schoonvader zich bemoeien.

Uiteindelijk werd de situatie zo explosief dat ik een revolver kocht. Hij had alles geruïneerd, en bovenal mijn gezin. Ik besloot dat als de zaak ten onder ging, ik hem zou doden. Maandenlang liep ik rond met een revolver in mijn koffertje, geladen en klaar voor gebruik. We waren op van de zenuwen en we wisten niet wat we moesten doen. We konden de zaak niet liquideren en we konden ook niet verder. We hadden geen geld en een hoop schulden.

Toen alles verloren leek, reed ik de bergen in en zette de auto neer. Mijn vrouw en kinderen waren erbij. We begonnen allemaal te huilen; we waren ten einde raad en er moest iets gebeuren. We hadden al zoveel geprobeerd en niets hielp. *Tegenwoordig* weten we dat het onmogelijk is om iets van dit leven te maken zon-

der Jezus Christus. Hij heeft ons geschapen om in harmonie met God te leven. Maar daarginds in de bergen hadden we geen hoop en wilden we overal een eind aan maken. Ik was van plan de auto tegen een rots te pletter te rijden.

Op dat moment viel er een zonnestraal op onze zoon. Er knapte iets in mijn hart en ik vond dat ik het niet kon maken. *Tegenwoordig* weet ik dat God tussenbeide kwam. Hij heeft ons leven gered – zelfs destijds begrepen we dat al. We wisten nog steeds niet wat we moesten doen, maar één ding was zeker: we zouden het niet opgeven.

Ik wist weinig meer dan dat God belang stelde in ons leven. Er begon voor ons een nieuw tijdperk. Ik wist dat ik een nieuwe baan moest zoeken. Ik leerde iemand kennen aan wie ik het een en ander vertelde over mijn problemen. Hij reageerde dat wanneer hij problemen had, een bepaald boek hem hielp en hem antwoorden gaf. Dat was de Bijbel. Hij vertelde dat de kracht om moeilijkheden te overwinnen van Jezus Christus komt. Eerst reageerde ik niet, maar hij gaf het niet op. Telkens als we met elkaar praatten, vertelde hij meer en gaf hij concrete voorbeelden uit de Bijbel – hoe Jezus gestorven was en wij in de juiste relatie tot God en de medemens kunnen leven. Toen vroeg hij: „Zou jij dat ook willen hebben?”

Ik zei dat ik niet iets religieus wilde, maar dat ik realiteit nodig had. Hij bad met mij en ik gaf mijn leven aan Jezus over om Hem te volgen. Dat werd het begin van iets nieuws. De twee daaropvolgende weken trad er een prachtige verandering op in mijn beroepsleven. Ineens kon ik contracten afsluiten en weer geld verdienen. Al gauw ging het thuis ook beter. Na al die spanning door de zakelijke problemen, konden we ons weer eens ergens op richten.

In de loop van de daaropvolgende weken en maanden genas Jezus al onze wonden. Ik verkocht zelfs de revolver en vroeg vergeving in Jezus' naam, vooral voor de haat die ik gevoeld had voor mijn schoonvader en voor het feit dat ik hem had willen doden. Er kwam een enorme rust en ontspanning over me, en een vrede,

niet alleen met mijn schoonvader, maar ook met anderen die ons iets aangedaan hadden.

Ik kreeg een nieuw perspectief en een toekomst. Zonder dat ik het in de gaten had, was ik op zoek naar iets waar ik naar gezocht heb in financieel succes en maatschappelijke erkenning, maar alleen in Jezus vond ik uiteindelijk een echte toekomst. Hij gaf Zijn leven voor ons. Wij ontvingen dat prachtige „nieuwe leven” dat Jezus bood. Alles werd nieuw voor ons.

Later ben ik een eigen bedrijf begonnen, en God heeft nieuwe deuren voor ons geopend. Wij zijn zo dankbaar. We hoeven de problemen niet meer alleen onder ogen te zien, omdat Jezus altijd met ons is. En in tegenstelling tot de dingen van deze wereld, stelt Hij ons nooit teleur. ●

Geld nodig

Paul Burns, Staffordshire, Engeland

Onlangs vroeg een plaatselijke predikant mensen om te bidden hoe zij konden helpen in de situatie van een gezin in zijn kerk die schulden hadden en financiële hulp nodig hadden. Zelf had ik nooit een rechtstreeks antwoord van God ontvangen over zulke dingen. In de loop van de week bepaalde ik een bedrag waarvan ik meende dat ik dat moest geven. Toen ik de vrijdag voordat het gegeven moest worden, naar mijn werk reed, luisterte ik in de auto naar een bandje met muziek en moest ik ineens aan dat gezin denken. Om een of andere reden begon ik te huilen. Ik dacht: „Dat is erg vreemd.” Ik begon opnieuw na te denken over hoeveel ik hen zou geven. Ik kende dat gezin niet en wist ook niet wat precies het probleem was. Op dat moment hoorde ik een duidelijke stem het bedrag noemen dat ik moest geven. Ik wist dat God zo duidelijk tot mijn hart had gesproken alsof Hij naast mij in de auto zat. Het was prachtig te weten dat mijn gebed zo verhoord werd, vooral toen ik later hoorde dat het precies het juiste bedrag was. ●

Geen religie

David Hopper, Dorset, Engeland

Vroeger als kind had ik nooit moeite om goed en kwaad te onderscheiden. Dat maakte dat ik me vreselijk schuldig voelde voor dingen die ik niet leek te kunnen nalaten. Ik was mijn ouders ongehoorzaam telkens wanneer ik dacht dat ze niet keken. Eerst was dit alleen met onbelangrijke dingen, maar naarmate ik ouder werd, was ik bereid regelrechte leugens te vertellen om mijn schuld te verbergen. Ik had al zo vaak besloten om te veranderen en ik heb het ook echt geprobeerd, maar steeds ging het kort daarna weer mis. Het leek wel of ik niet in staat was het goede te doen, ook al wilde ik het nog zo graag!

Ik las een boek getiteld *The Wonders of Prophecy* (De wonderen van profetie). Dat boek overtuigde me ervan dat er een bovennatuurlijke God bestond. Het toonde aan dat de profetieën die honderden jaren voor Christus in het Oude Testament waren opgeschreven, later tot in de verbazingwekkendste details uitkwamen. De Bijbel moest dan ook wel, zoals hij zelf beweerde, het geïnspireerde Woord van een bovennatuurlijke God zijn. In de loop der tijd kwam ik erachter dat mijn familieleden niet allemaal zo goed waren als ze het deden voorkomen, maar dat zij hun minder goede kanten verborgen hielden.

Mijn ouders geloofden nadrukkelijk dat de Bijbel het geïnspireerde Woord van God was, en toch geloofden ze ook dat God de mens had toegestaan dit Woord te verbasteren met zijn eigen ideeën. Zij behoorden tot een groep die niet geloofde dat Jezus reeds bestond vóór Zijn aardse geboorte (en waarmee ze tevens de Drie-eenheid afwezen). Ook ontkenden zij dat de Heilige Geest actief werkte in het lichaam van de

gelovigen en dat Hij nog steeds de geestesgaven gaf zoals in de eerste eeuw. En ze ontkenden ook het bestaan van de duivel, boze geesten en de hel. Wedergeboorte was voor hen iets dat gebeurde als je in de hemel kwam, en niet wanneer je Jezus Christus als je Heer en Heiland aanneemt. Hun religie verwierp daarmee veel van de hoekstenen van het gangbare christelijke geloof.

Bezwijken voor de groepsdruk

Toen ik in God en in de Bijbel begon te geloven, had ik er moeite mee om de leerstellingen van de kerk van mijn ouders te accepteren. Maar door de voortdurende sociale druk van de kerkleiders verminderde mijn weerstand zover dat hun uiteindelijk gelijk gaf en me tot hun religieuze geloof liet dopen. Ik verwachtte grote veranderingen in mijn leven na mijn doop. Maar het was een schok om te ontdekken dat het alleen maar erger werd! Geleidelijk werd ik zo bitter en voelde ik me zo hopeloos dat ik mijn geloof helemaal opgaf. Ik bleef verslaafd aan seksuele zonden en ik loog om me uit de moeilijkheden te redden. Ik schaamde me misschien nog wel het meest voor het feit dat ik als ik tot het uiterste gedreven werd, zelfs gewelddadig tegen mijn vrouw kon zijn. Ondanks mijn wroeging had ik mezelf niet onder controle. En toch bleef ik koppig.

Doreen en ik zijn in 1959 getrouwd, en ondanks ons woelige huwelijk zijn we gezegend met vier schatten van kinderen. We trachtten hen goede manieren en een goede moraal bij te brengen, maar ik gaf hen niet het goede voorbeeld. Zij volgden hetzelfde patroon als ik, en ik zag ons gezin naar de knoppen gaan. Door mijn slechte gedrag eindigde ons huwelijk helaas in een echtscheiding.

Toen een vriend me vertelde over de wonderlijke dingen die er gebeurden in een kerk bij ons in de buurt, kunt u zich voor-

stellen dat wij daar uit nieuwsgierigheid heengingen. Eddy vertelde dat de mensen daar met blijdschap op hun gezicht tot God zongen, en dat er gebeden verhoord werden. Toen ik daar die zondagochtend in de kerk zat, werd ik overweldigd door een onbeheersbaar verdriet. Toen mensen werden uitgenodigd om naar voren te komen voor gebed, ging ik ook en vroeg hen te bidden om een eind te maken aan mijn verwarring. Deze mensen hadden duidelijk een relatie met God.

De waarheid zoeken

Twee weken lang bombardeerde ik deze christenen met vragen over God. Geduldig wezen zij mij op bijbelteksten. Hoewel ik hun standpunt begreep, vond ik het erg moeilijk om me los te breken uit mijn vroegere geloofsopvattingen. Eén ding werd me echter heel duidelijk, namelijk dat ik in Jezus Christus moest geloven, dat Hij voor mij gestorven was – de rechtvaardige voor de onrechtvaardigen.

Ik moest Hem als mijn Heer en Heiland aannemen. Ook lieten zij mij heel duidelijk zien dat als iemand op deze wijze Christus aanneemt, hij of zij „wedergeboren” wordt. Deze wedergeboorte is geestelijk – de Heilige Geest maakt die persoon tot een „zoon van God”! De Heilige Geest belooft ons in alle waarheid te leiden nadat we ons leven aan Jezus Christus hebben overgegeven (Rom. 8:13–17; Johannes 3:5–7; Johannes 16:13).

Op 20 november leidde Hector me in gebed tot God in de naam van Jezus (God, de Zoon) om vergeving van zonden te krijgen, en ik ontving Jezus als mijn Heer en Heiland. Het was een kort maar ernstig gebed. Het moeilijkste voor mij was misschien wel om te moeten toegeven dat ik mijn hele leven in een leugen had geloofd. Kort na mijn gebed verliet ik Hectors woning en reed ik naar huis terug. Ik was benieuwd wat er nu in mijn rommelige leven zou gaan gebeuren. Ik wist dat er het

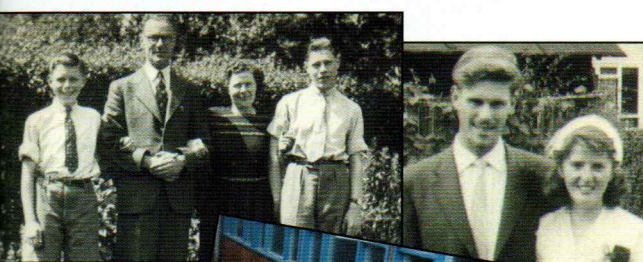
een en ander moest veranderen. Ik bad serieus voor de situatie en God liet me zien wat ik moest doen.

Het wonder was dat ik de maanden en zelfs jaren daarna in staat was vrij te blijven van allerlei soorten van seksuele zonden. Ook mijn drang om te liegen of dingen te verbergen was verdwenen. Ik kon openlijk mijn fouten toegeven en er vergeving voor vragen. Begrijp me niet verkeerd, de verleiding was er nog steeds, maar ik was nu vrij om me ervan af te keren; ik was er geen slaaf meer van.

Er was geen twijfel mogelijk dat er iets bovennatuurlijks in mijn leven was gebeurd. God had mijn natuur veranderd en me de kracht gegeven om van binnenuit te veranderen. Ik begon het fijn te vinden om het goede te doen en om de „zonde” echt te haten. Iets anders dat nieuw was, was een honger naar het Woord van God, de Bijbel. Ik las er graag in, om meer waarheid te leren. Ik was vastbesloten om nooit weer in bedrog te vervallen. De Bijbel kwam voor mij tot leven.

Het is me nu zeer duidelijk dat de duivel heel reëel is en de vijand van de mensheid is. Er zijn veel valse leringen en verdraaide interpretaties van de Bijbel. Valse leraren nemen de Bijbel en veranderen op subtiele „wijze wat er staat om mensen van hun relatie met God te beroven. De waarheid daarentegen zet mensen vrij. Er zijn natuurlijk nog steeds gebieden waar mijn karakter moet veranderen, maar met Jezus zal dat lukken.

Mijn vroegere religie was dood en niet in staat om iets goeds in mijn leven te bewerkstelligen. Maar mijn nieuwe relatie met God, als Zijn kind, is prachtig en vormt mij om zodat ik iedere dag meer op Jezus ga lijken. Ik dank God dat Zijn Heilige Geest in mij werkt. En ik verlang ernaar dat ook anderen de gerechtigheid, de vrede en de vreugde leren kennen die God geeft aan degenen die nederig Zijn Zoon aannemen. ●

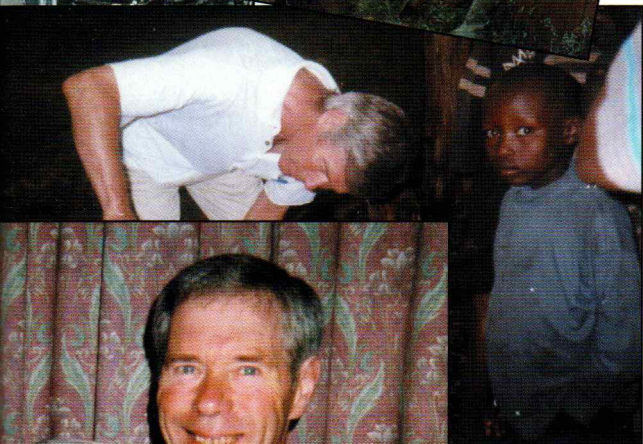

WIE ZIJN WIJ?

De *Internationale Gemeenschap van Volle-Evangeliezakenlieden* (Full Gospel Business Men's Fellowship International, *FGBMFI*) is een internationale gemeenschap van christen-zakenlieden, met als doelstellingen:

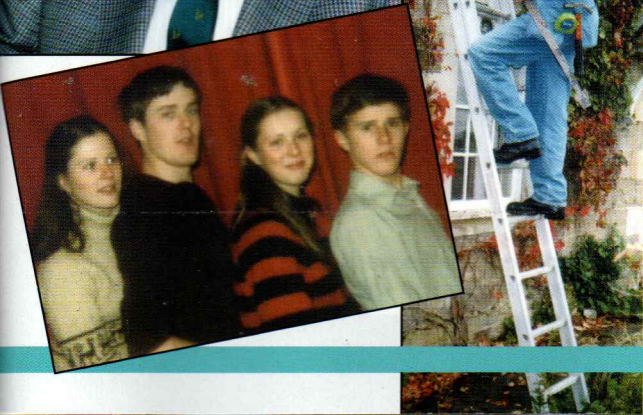
1 Mannen tot God te roepen door te getuigen van Gods aanwezigheid en kracht in de hedendaagse wereld, door middel van de boodschap van het totale evangelie voor de totale mens.

2 Mannen overal ter wereld de gelegenheid te bieden voor christelijke gemeenschap onder de ene banier van hun ervaringen in Jezus Christus, en hen op te bouwen zodat zij verfrist en vernieuwd naar hun eigen kerken kunnen teruggaan. De FGBMFI is zelf geen kerk of secte. Zij heeft dan ook geen voorgangers of priesters en richt ook geen kerken op.

3 Een grotere mate van eenheid te bevorderen onder alle christenen.

STEM no.991

Dit is één van de 30 talen waarin het blad *Stem* door het internationale kantoor van de FGBMFI wordt uitgegeven. Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België; e-mail: 100444.1300@compuserve.com

PUBLICATIES Hoofdredacteur: Blair Scott, E-Mail: 100444.1300@compuserve.com Tel/Fax: +1.360.354.1307

Directie internationale publicaties: Jerry Jensen, Blair Scott. – **Assistent:** Donato Anzalone.

Graphics: Intl. Graphics & Design. – **Art:** Jean-Claude Duviella. **Redacteur Nederland en Vlaanderen:** Huug Hahn, tel. (0031)(0)40 2300161, fax (0031)(0)40 2300163, e-mail: Ir.H.Hahn@wxs.nl

Televisie

Wie bepaalt waar de menselijke geest mee wordt gevoed, en wat is hun doel? Ongetwijfeld heeft de televisie de laatste twintig jaar, meer dan wat ook, de wereld om ons heen veranderd. Hij heeft de manier veranderd hoe we ons kleden, hoe we denken, en nog veel meer. We kunnen het erover eens zijn dat niet al die veranderingen positief waren. Dit medium is echter een stuk gereedschap en kan ook ten goede worden gebruikt. Dat is wat sommigen proberen te realiseren... Zie het verhaal op blz. 3.

Bedrog

Beetje bij beetje groeit het bedrog. Net als bij drugs begint het betrekkelijk onschuldig, maar het groeit bijna ongemerkt. Ouders zeggen: „De muziek van onze kinderen is okay, het is alleen niet onze smaak.“ Maar voor ze het weten, leidt het een tot het ander en vragen ze zich tenslotte af: „Wat is er toch met die fijne kinderen van ons gebeurd?“ Lees het verhaal van Vincent McCann (blz. 7) en zie hoe nieuwsgierigheid hem naar het occultisme dreef en in de vernieling bracht. Het verhaal is zo levendig omdat het realiteit is. Dit soort dingen gebeuren vandaag nog steeds met jongelui. Vincent vond een uitweg uit de verschrikkingen die hem bijna verzwolgen...

Voor nadere inlichtingen kunt u contact opnemen met bovenstaand adres. Laat dit tijdschrift niet rondslingeren... Geef het aan een vriend!